

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 – 148Р від 24. 11. 2011 р.

ЮРФАКТИ ПЛЮС

23 (37)

«У дні, коли виходить газета, немає звичного ритму життя. Не думаєш про буденне. Країна у глибокій політичній кризі. Ще кілька днів тому точились бойові дії проти народу України, внаслідок яких полягло більше 100 загиблих, більше 2000 патріотів поранено. Не можна до кінця усвідомити, як таке можливо у європейській демократичній державі, але це, на жаль, уже страшна реальність. Головне завдання Української нації – не допустити диктатури та тиранії, докорінно змінити систему влади, покарати винних. А також завжди пам'ятати наших Героїв – людей, які захищали наше майбутнє, втративши своє.

У бою загинув студент Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Роман Гурак. Вічна йому пам'ять.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ І СЛАВА ГЕРОЯМ УКРАЇНИ!

Інвестування у будівництво через цільові облігації: переваги та ризики схеми

стор.3

ІНТЕРВ'Ю 3
заступником голови
господарського суду
Івано-Франківської
області

Оленою Вікторівною
Малєєвою

стор.6

Актуальні питання судової практики у справах про зміну договорів оренди майна

стор.10

Вплив складу
спадщини на виникнення
процесуального
правонаступництва

стор.9

Проблеми та перспективи
вдосконалення
корпоративного
законодавства щодо обігу
корпоративних прав у
цивільному обороті

стор.11

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

Г. В. МОРОЗ

**ОКРЕМІ ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ВИКУПУ
ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДЛЯ СУСПІЛЬНИХ
ПОТРЕБ**

А. В. Зеліско

**Судова практика вирішення спорів
у справах щодо поділу майна,
набутого чоловіком і жінкою у
неzareєстрованому шлюбі**

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• «Феміда клуб» - соціальна мережа «Вконтакті» - <http://vk.com/clubfemida>

• «ЮРФАКТИПЛЮС» - соціальна мережа «Вконтакті» - http://vk.com/urfactu_plus

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook - <http://www.facebook.com/pr.law.club>

• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

Наші координатори

ЛОГВІНОВА Марія Володимирівна, МИКИТИН Юрій Іванович, РОМАНКО
Світлана Миколаївна, ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, СІДУК Ліліана Василівна, ТОНІЄВИЧ
Світлана Дмитрівна, ГАНКЕВИЧ Ольга Михайлівна,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редакція

Белюженко Юліана – 3 курс, Радішевська Зоряна – 4 курс, Корицька Ірина – 4 курс,
Грицак Надія – 4 курс, Бугара Оксана – 3 курс, Гладка Оксана – 2 курс, Затолок Мар'яна
– 2 курс, Гречук Любов – 1 курс, Дідух Анастасія – 1 курс, Середюк Ольга – 3 курс,
Жукевич Марія – 1 курс, Харченко Аліна – 4 курс юридичного коледжу.

СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ ГРОМАДЯН ПОХИЛОГО ВІКУ

У відділенні соціально-побутової адаптації територіального центру соціального обслуговування 05 лютого 2014 року студентами-консультантами Юридичної клініки Юридичного інституту Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, за участю головного спеціаліста-юрисконсульта відділу правового, інформаційно-ресурсного забезпечення Департаменту соціальної політики Івано-Франківської облдержадміністрації

Павліва В. І. було проведено лекцію для людей похилого віку. Студенти детально розкрили тему: «Способи захисту права власності на нерухоме майно».

Під час виступу доповідачі в основному зупинилися на загальній характеристиці існуючих способів захисту майна, а також детально розглянули всі тонкощі та ризики, які виникають при укладенні договору довічного утримання майна. Великий інтерес у слухачів також викликав договір дарування та

правові наслідки, що виникають при його укладенні. Окремо також було приділено увагу питанням, пов'язаним з укладенням заповіту.

Загалом дана тема є досить актуальною для пенсіонерів, які часто стають жертвами шахраїв при укладенні подібних договорів та викликала жваві обговорення серед присутніх, які ставили багато цікавих запитань та отримували ґрунтовні відповіді від доповідачів, що охоче ділилися своїми знаннями.

По закінченню обговорення присутні подякували студентам за змістовну лекцію, а ті в свою чергу пообіцяли і надалі підтримувати людей, що потребують соціального захисту та в наступному місяці знову зустрітися, щоб роз'яснити вже нові правові питання, що цікавлять пенсіонерів.

В заході взяли участь 30 осіб похилого віку та інваліди.

Присутніх також пригостили солодощами.

www.typical.if.ua

Делегація з Юридичного інституту відвідала Факультет права, канонічного права та адміністрації Католицького університету (KUL, м. Люблін)

14-15 січня 2014 року спільна делегація представників Юридичного інституту та Лабораторії корпоративного права Науково-дослідного інституту імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України відвідали Факультет права, канонічного права та адміністрації Католицького університету (KUL, м. Люблін).

За результатами зустрічі розроблено та затверджено детальний план посібника з порівняльного права «Корпоративне право Польщі та України», досягнуто попередніх домовленостей щодо майбутнього обміну студентами в рамках програми Erasmus+, а також заплановано на березень зустріч студентів Юридичних клінік обох факультетів.

Для студентів факультету права, канонічного права та адміністрації також прочитано оглядову лекцію «Корпоративне право України: види товариств».

13 лютого, напередодні Дня Закоханих, у Юридичному інституті відбувся літературний вечір. Організаторами заходу виступив студенський актив інституту.

У гості на вечір завітали молоді та творчі письменники Івано-Франківська. Серед юних талантів можна було впізнати і студентів Юридичного інституту, зокрема Аліну Харченко, Затолук Мар'яну, Юліану Белюженко та Мишка.

Учасники дійства мали змогу виступити з власними творами, як поетичними чи прозовими, так і музичними. Чарівні та зворушливі вірші, пронизані емоціями оповідання та заворужуючі пісні створювали теплу та гостинну атмосферу. Окрім цього, організатори пригощали усіх солодощами, теплим чаєм та запашною кавою.

АКТУАЛЬНИЙ КОМЕНТАР

Інвестування у будівництво через цільові облигації: переваги та ризики схеми

Чинне інвестиційне законодавство надає можливість інвестування та фінансування будівництва об'єктів житлового будівництва з використанням недержавних коштів фізичних та юридичних осіб виключно через фонди фінансування будівництва (ФФБ), фонди операцій з нерухомістю (ФОН), інститути спільного інвестування (ІСІ), а також шляхом емісії цільових облигацій підприємств, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі об'єкта (частини об'єкта) житлового будівництва. Інші способи фінансування будівництва таких об'єктів визначаються виключно законами.

Пошук нових способів фінансування будівництва житла викликав різке збільшення випуску облигацій компаніями-забудовниками (9,6 млрд. грн. у порівнянні з 2,4 млрд. грн. в 2005 р.), яких не влаштовував тривалий та вартісний процес створення ФФБ, обов'язкове страхування комерційних ризиків, надмірність повноважень керуючого фонду при розподілі коштів, передбачених ЗУ «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з

нерухомістю».

ЗУ «Про цінні папери та фондовий ринок» (ч.1 ст.7) визначає **облигацію** як цінний папір, що посвідчує внесення його першим власником грошей, визначає відносини позики між власником облигації та емітентом, підтверджує зобов'язання емітента повернути власникові облигації її номінальну вартість у передбачений проспектом емісії строк та виплатити дохід за облигацією, якщо інше не передбачено проспектом емісії. Емітент, у порядку, встановленому НКЦПФР, може розміщувати відсоткові, цільові та дисконтні облигації.

У контексті інвестиційних схем у будівництво найбільш повно відповідає прагненням забудовника та інвестора використання саме цільових облигацій, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі товарів та/або надання послуг відповідно до вимог, встановлених проспектом емісії, а також шляхом сплати коштів власнику таких облигацій у випадках та порядку, передбачених проспектом емісії облигацій.

Хоча окремими суб'єктами використовуються у цьому процесі й дисконтні облигації, за схе-

мою: 1) Реалізація їх інвестору (залучення коштів); 2) Зворотне їх повернення емітенту та передача останнім інвестору проінвестованої нерухомості (н-д., шляхом укладення договору міни цінних облигацій на квартиру чи інше приміщення). Однак дана схема несе більше ризиків саме для інвестора, оскільки дисконтні облигації можуть бути погашені виключно грошима, на відміну від цільових облигацій, за якими базовим товаром виступає одиниця такої нерухомості. Тобто кожна облигація надає її власнику право на отримання відповідної кількості одиниць вимірювання об'єкта нерухомості під час погашення таких облигацій (у договорах купівлі-продажу облигацій зазначається їх кількість, тип, форма – бездокументарна, інші моменти, які разом утворюють таке поняття як «повний пакет облигацій»). До того ж, випуск цільових облигацій у будівництві передбачає певний механізм захисту прав інвестора, додаткові вимоги, які не ставляться у відношенні до дисконтних облигацій (детальніше про це трохи згодом).

Учасниками механізму інвестування у будівництво за

допомогою цільових облігацій виступають Емітент, Торговець, Зберігач та Покупець.

Емітент – це юридична особа, яка від свого імені розміщує емісійні цінні папери та бере на себе зобов'язання за ними перед їх власниками (ч. ст.2 ЗУ «Про цінні папери та фондовий ринок»). Функцію емітента зазвичай виконує забудовник. **Торговець** – це юридична особа (у формі господарського товариства), банк, які здійснюють операції з цінними паперами від імені і за рахунок клієнтів на підставі письмових доручень або угод про комісію (брокерська діяльність), операції з цінними паперами від свого імені та за свій рахунок з метою перепродажу їх третім особам (дилерська діяльність), операції з цінними паперами за дорученням, від імені та за рахунок емітента на підставі відповідного договору з емітентом щодо відчуження цінних паперів та/або здійснення дій чи надання послуг, пов'язаних з таким відчуженням (андеррайтинг). Торговець також може виконувати функції зберігача. Для торговців операції з цінними паперами та іншими фінансовими інструментами є виключним видом діяльності, крім випадків, передбачених ЗУ «Про цінні папери та фондовий ринок» (ст. 17).

Зберігач – комерційний банк або торговець цінними паперами, який провадить діяльність з надання послуг щодо зберігання цінних паперів, обслуговування правочинів щодо цінних паперів на рахунках власників цінних паперів. **Покупець** цільових облігацій – це особа, яка за договором купівлі-продажу набуває у власність цільові облігації з ме-

тою їх погашення, тобто обміну на товари/послуги.

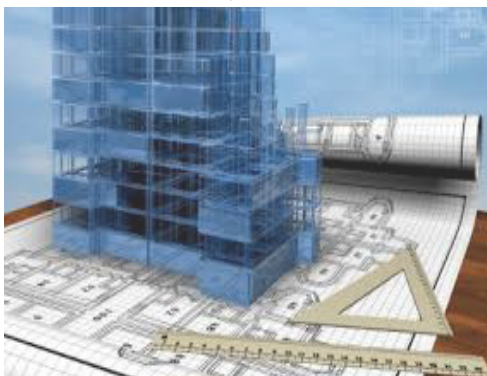

Схема інвестування у будівництво через купівлю цільових облігацій передбачає поетапне проходження наступних кроків.

•Між забудовником та інвестором укладається договір, умовами якого передбачено резервування за інвестором якогось-небудь об'єкта нерухомості. Таким чином, інвестор може бути впевнений, що отримує ту нерухомість, на яку розраховував. Цей договір необхідний, оскільки ні в самих облігаціях, ні у договорі їх купівлі-продажу не зазначається, яка саме нерухомість буде належати у майбутньому покупцеві. Облігації надають лише право одержати «віртуальні» квадратні метри нерухомості, точні характеристики якої невідомі. Для того, щоб визначити належну власнику облігацій нерухомість, і потрібно укласти договір резервування, у якому зазначається адреса та технічні характеристики нерухомості.

•Оскільки забудовник не може безпосередньо укласти із інвестором договір купівлі-продажу цінних паперів (відповідно до імперативної вимоги ЗУ «Про фінансові послуги та державне регулювання

ринків фінансових послуг» таку діяльність можуть здійснювати виключно юридичні особи, які надають ті чи інші фінансові послуги та відповідають статусу «фінансової установи»; зокрема, мова йде про професійну діяльність на ринку цінних паперів, що підлягає ліцензуванню, цю функцію виконує Торговець. Інвестор купує у Торговця пакет облігацій, причому останній може діяти, як уже зазначалось, або від імені клієнтів або від свого імені.

•У визначений проспектом емісії строк інвестор пред'являє до погашення пакет облігацій шляхом їх обміну на об'єкт нерухомості, зазначений у договорі резервування. Пакет цільових облігацій у цивільно-правовому розумінні є річчю неподільною, що зумовлює необхідність пред'явлення до погашення усього пакету облігацій з метою безперешкодного отримання у власність відповідного об'єкта нерухомості. Погашення облігацій можна продемонструвати у такий спосіб:

-інвестор пред'являє емітенту пакет облігацій до погашення;

-емітент за договором купівлі-продажу викуповує у інвестора пакет облігацій;

-емітент за договором купівлі-продажу продає інвестору об'єкт, вказаний у договорі резервування. Оскільки вартість цільових облігацій дорівнює вартості об'єкту інвестування, то за цими двома договорами відбувається залік взаємних однорідних вимог.

І. Б. Медицький
кандидат юридичних наук,
доцент, доцент кафедри
кримінального права
Юридичного інституту

Юридична фірма «Сольський, Процик та Партнери» (колишня назва – Юридична фірма «Допомога») здійснює господарську діяльність у сфері надання юридичних послуг з 1994 року та спеціалізується на юридичному супроводженні бізнесу в Україні.

В складі компанії працюють кваліфіковані спеціалісти, які мають ґрунтовну підготовку в різних галузях права та значний досвід практичної юридичної діяльності, завдяки чому сприяють процвітанню бізнесу наших клієнтів.

Контакти: Україна, 01034, м. Київ вул. Ірининська, 5/24, оф. 94

Тел: (044) 235 66 55

E-mail: spartners@spartners.com.ua

СОЛЬСЬКИЙ, ПРОЦИК ТА ПАРТНЕРИ

ЮРИДИЧНА ФІРМА

Приватне підприємство «Івано-Франківська Правнича Агенція»

Основним напрямом роботи - є обслуговування компаній малого та середнього бізнесу, що працюють в сфері електроенергетики та дотичних сферах.

Місцезнаходження: 76018, місто Івано-Франківськ,

вул. М.Грушевського, буд. 35

Тел /0342/ 72-47-97,

E-mail: ifpagency@gmail.com

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

ПРАВНИЧ

АГЕНЦІЯ

Інтерв'ю з заступником голови господарського суду Івано-Франківської області Оленою Вікторівною Малєєвою

Господарський суд Івано-Франківської області останні кілька років активно співпрацює із Юридичним інститутом., Голова суду В.В.Соботнік та судді Господарського суду завжди підтримують та відвідують круглі столи та інші заходи університету, беруть участь у обговоренні важливих питань сучасного правозастосування. Сьогодні пропонуємо вам цікаве інтерв'ю з Оленою Вікторівною Малєєвою, суддею, заступником голови господарського суду Івано-Франківської області.

1. Чому Ви вирішили обрати саме юриспруденцію?

Коли молода особа в 16 років обирає свою майбутню професію, вона, переважно, погано уявляє, чим вона хоче займатись і чи подобається їй той чи інший вид занять. На вибір у більшості випадків впливають батьки. Вони бажають дітям тільки добра, враховують схильності дитини до гуманітарних або до технічних наук і, звичайно ж, враховують престижність професії. Дуже часто діти наслідують батьків - і діти лікарів стають лікарями, діти вчителів - вчителями. Про свою професію батьки знають найбільше і можуть поділитись

досвідом. В цьому є якась глибинна доцільність.

Є, звичайно, цілеспрямовані особи, які з дитинства знають, ким хочуть стати і прагнуть до цього. Але таких, на жаль, мало, і я до них не належала. Обираючи професію, спочатку романтично хотіла бути генетиком, потім, як мама, лікарем, але, видно, в кожної людини своя доля.

Мою долю визначила двоюрідна сестра, яка працювала адвокатом, і за пару місяців до моїх випускних іспитів гостювала у нас. Її слова стали для мене настільки переконливими, що махнувши рукою на поглиблене вивчення біології, я спрямувала зусилля в іншому напрямку. Одразу видно, що сестра була гарним адвокатом і, до речі, надалі стала відомим правозахисником, ініціювала створення і очолює діяльність Всеукраїнської благодійної організації «Всеукраїнський правозахисний рух «Гідність». Я все життя буду їй дуже вдячна, оскільки професія юриста мені подобається, а для кожної людини немає нічого кращого, ніж займатись улюбленою справою.

Міркування дуже прості. Правознавство настільки багатогранна наука наскільки різноманітним є життя та суспільні відносини, які регулюються правом. А тому, отримавши базові знання, ти завжди маєш можливість обрати ту сферу правозастосування, яка відповідає твоїм уподобанням. Наприклад, для комунікабельної, схильної до публічної діяльності людини більше підійде робота адвоката. Робота нотаріуса вимагає уважної скрупульозної роботи з документами.

Якщо в певний момент життя ти зрозумів, що робота тобі не подобається або просто набридла, маєш можливість змінити її в межах спеціальності. Серед моїх знайомих є люди, яким не подобалась адвокатська діяльність і які, змінивши її, успішно і з задоволенням працюють

нотаріусами.

Є люди, які отримавши диплом юриста, займаються підприємницькою діяльністю. Про це свідчить і досвід мого життя. Пропрацювавши більше 10 років адвокатом, я спробувала себе на державній службі, а потім в зрілому віці стала суддею.

Прислухайтесь до порад розумних людей, іноді вони стають визначальними у вашому житті. Якщо ви маєте схильність до гуманітарних наук і не впевнені у виборі своєї професії, обирайте юриспруденцію, вона дає вам широкую можливість для реалізації своїх здібностей, а здобуті знання завжди знадобляться.

2. Які наукові дисципліни імпонували Вам під час навчання на юридичному факультеті?

Цивільне право. Не в образі іншим правовим дисциплінам, вважаю цивільне право царицею юриспруденції. Людину, яка була схильна до точності і однозначності, в цивільному праві мене вразила багатоваріантність. Важко уявити дисципліну, у якій у розв'язанні задачі може бути декілька правильних відповідей. Викладач з цивільного права на семінарах нам так і говорила, що у вирішенні певної правової ситуації половина кафедри цивільного права притримується однієї позиції, а друга половина - іншої.

3. Під час навчання Ви знали, що станете суддею? Який шлях Ви для цього пройшли?

На моє велике переконання, робота судді є вершиною професійної кар'єри юриста. Ці слова настільки часто повторюються, що стали банальними. Проте це насправді так. В багатьох розвинутих країнах для того, щоб стати суддею, треба мати значний спеціальний стаж, в тому числі адвокатської діяльності. Багатовікова історія розвитку країн сталої правової системи показала ефективність саме такого професійного зростання. Цим шляхом пройшла

і я. Спочатку працювала в арбітражному суді секретарем, консультантом, потім стала адвокатом. І тільки набувши багаторічний професійний досвід, відчула для себе можливість стати суддею.

На мою думку, для здійснення правосуддя потрібні не тільки професійні знання, але й певний життєвий досвід, авторитет. Сторони повинні сприймати судові рішення не тільки тому, що його виконання забезпечується державним примусом, але й тому, що це рішення приймається особою, яка має довіру суспільства, яка за своїми якостями спроможна вирішувати або, інакше кажучи, «гасити» суспільні конфлікти. Адже це і є основним завданням правосуддя.

4. Ви завжди знаходите баланс між кар'єрою і особистим життям?

Коли я вступила на навчання до інституту і при знайомстві з групою обговорювались життєві цілі кожного, я висловила думку, що буду прагнути знайти «золоту середину» між кар'єрою і сім'єю. Не можу зрозуміти тих жінок, які заради кар'єри жертвують сімейним життям. Ніякі досягнення в роботі не принесуть сильніших почуттів, ніж материнство. Не можу погодитись і з тими, хто обмежує себе тільки хатніми клопотами. Якщо в сім'ї одна людина розвивається, а інша стоїть на місці, це може дати тріщину. Однак реалізація прагнення знайти баланс між кар'єрою і сім'єю залежить не тільки від бажання жінки – дуже важливою є підтримка чоловіка. Мені в цьому плані пощастило – чоловік завжди підтримував і розумів мене, був мудрим порадиником, а іноді підштовхував до сміливих кроків. Впевнена, що людина, у якої склалось гармонійне особисте життя, завжди досягне більших успіхів і у роботі.

5. Що є найбільш складним в роботі судді і що Вам в ній подобається?

Особливістю роботи судді є те, що він повинен бути суддею не тільки на роботі, але і у неробочий час. Морально-етичні ви-

моги, яким повинен відповідати суддя, не дозволяє йому робити ті речі, які без обмежень доступні іншим. Наприклад, суддя, на мою думку, повинен утримуватись від розміщення в мережі «Інтернет» фотокарток чи інформації, які носять особистий характер і можуть вплинути на його репутацію. Думаю, суддя не може вільно висловлювати свої політичні уподобання. Він повинен бути дуже виваженим у спілкуванні. Тобто судді завжди треба поводити себе так, щоб у учасників процесу не було підстав сумніватись у його неупередженості, щоб вони довіряли особі, яка вирішує спір між ними. Така відповідальність, звичайно, значною мірою впливає на поведінку та спосіб життя. Однак, обираючи таку роботу, ти свідомо погоджуєшся на ці обмеження.

Що ж такого доброго в роботі судді, що людина готова йти на такі обмеження? Для когось – це достатньо високий соціальний статус. Для когось – відносно високе матеріальне забезпечення. Для мене ці аспекти не були визначальними. Робота судді – це найкраща можливість реалізовувати свої професійні здібності і більшу частину часу займатись суто юридичною роботою.

Так, здійснюючи адвокатську діяльність, певний час треба приділяти спілкуванню з особою, яка до тебе звернулась і не завжди може, а частіше хоче коротко викласти проблему. Як правило, адвокат виступає не тільки юридичним консультантом, але й певною мірою психологом. Значну частину часу адвоката забирає дорога до того чи іншого суду. Враховуючи це, він не може одночасно вести значну кількість справ. Крім того, підготувавши позовну заяву, адвокат, як правило, вирішив для себе правову ситуацію, однак ще тривалий час повинен доводити і висловлювати її в судах різних інстанцій.

Суддя ж кожний день вирішує, так би мовити, велику кількість правових завдань, причому вимоги до рівня їх виконання високі. Якщо адвокат може наводити будь-які доводи і посилатись навіть на суперечливі

правові позиції, то рішення суду повинно бути повним, точним і зрозумілим. Адже завдання судді не просто застосувати ту чи іншу норму права до конкретної ситуації, а знайти справедливість у цьому застосуванні.

6. На Вашу думку, здійснювати правосуддя в господарських судах важче, ніж в судах загальної юрисдикції?

Однозначно на це питання відповісти не можна. Для цього слід вказати на особливості здійснення правосуддя в загальних і в господарських судах.

Загальні суди розглядають справи за участю громадян, які шукають в суді справедливості, захисту своїх прав та бажають, щоб їх проблеми були почуті та вирішені. А тому на суддів покладається велика суспільна місія не просто вирішити спір, але й зробити це так, щоб рішення суду було сприйнято громадянином як правосудне. Оскільки освітній та культурний рівень громадян буває різним і, на жаль, не завжди вони можуть скористатись професійною юридичною допомогою, то від судді вимагаються значні додаткові зусилля та час для досягнення цієї мети.

В господарському суді, як правило, інтереси сторін представляють юристи, позиції учасників процесу викладаються в письмовій формі, а тому розгляд справ відбувається максимально конструктивно і спір вирішується в найкоротші строки.

Особливістю є і те, що в господарському процесі в якості доказів у справі не можуть виступати покази свідків. Проте характер спорів і предмет позову мають особливе суспільне значення, так як стосуються сфери господарської діяльності і впливають на економічні процеси в державі. Наприклад, і в загальних і в господарських судах розглядаються спори, що впливають із кредитних правовідносин. Однак громадяни беруть кредити для споживчих цілей і великі суми кредитів зустрічаються рідко. В господарському ж процесі йдеться про кредитування суб'єктів господарювання, а тому, як правило, позови подаються про стягнення великих сум.

Складною категорією справ є банкрутство, корпоративні спори тощо. Таким чином відповідальність при прийнятті рішення дуже висока.

7. Багато опитувань, проведених серед громадян України, засвідчують вкрай низький рівень довіри до українського правосуддя. Чи вважаєте Ви таку оцінку діяльності суддів об'єктивною?

Я не можу не погодитись з тим, що підстави для нарікань на діяльність суддів є. Проте вважаю, що негативна суспільна думка, яка формується, зокрема, і внаслідок переважно негативного висвітлення діяльності судів засобами масової інформації, не відповідає об'єктивному стану здійснення правосуддя. Згадайте, коли ви отримували інформацію про те, як суд правильно і виважено вирішив спір, як врегулював гострий конфлікт, як суддя проявив професіоналізм та високі морально-етичні якості? Думаю, не згадаєте. А от негативу більше, ніж треба. Ось і складається думка про те, що всі судді погані. Формування такої думки є дуже небезпечним, оскільки підриває довіру до єдиного соціального інституту, який вирішує суспільні конфлікти. Втрата довіри до суду може призвести до намагання

вирішувати спірні питання неправовим способом, що є загрозою для існування цивілізованої держави.

Для осіб, які в силу тих чи інших обставин стикаються з роботою судів, стає зрозумілим, що по окремих фактах не можна судити про систему в цілому. Мені, наприклад, дуже приємно чути, коли представників сторін позитивно оцінюють діяльність господарського суду Івано-Франківської області, відмічають організованість його роботи, створення належних умов для учасників процесу. Можу сказати, що професійний рівень суддів нашого колективу дуже високий. А тому не треба, як кажуть, «вішати ярлики», а намагатись формувати свою думку згідно

власного досвіду та аналізу достовірної інформації.

8. Що на Вашу думку потрібно змінити в судовій системі України?

Одним із найважливіших напрямків вважаю створення дієвого механізму формування єдиної практики, коли однакові спори вирішуються однаково. В наш час при наявності розвинутих інформаційних технологій, думаю, це зробити можливо. Проте такий процес ефективно може рухатися зверху - вниз,

оскільки судову практику остаточно визначають вищі інстанції. Разом з тим треба намагатись добиватись позитиву і в існуючих умовах. Наприклад, в нашому суді склалась практика, коли судді обговорюють проблемні питання застосування норм законодавства, особливо в однотипних справах. Це важлива складова, яка впливає на формування довіри до суду.

9. Які поради Ви дали б студентам, щоб досягнути успіху?

Думаю, головним у навчанні є набуття навичок професійного мислення, а не накопичення певної кількості інформації. Гарним юристом стане не той, хто вивчив напам'ять всі статті Цивільного кодексу, а той, хто навчився мислити юридично, хто зрозумів основні принципи і засади правозастосування. Закони міняються, і треба їх не запам'ятовувати, а навчитись розуміти. І, звичайно ж, нічого не дається без зусиль. Для досягнення успіху треба наполегливо працювати і намагатись вдосконалюватись кожний день.

*Студент магістратури,
Володимир Яковичин*

Українська Народна Конституція через інтернет

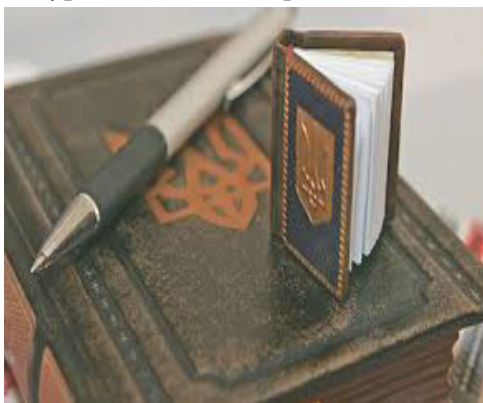
Чи можливе в Україні прийняття онлайн-конституції?

Нова Конституція, що дозріває останні кілька років, могла би стати кроком назустріч прямій демократії та інформаційному суспільству. Але чи готові ми до такого руху?

Вже майже два роки новий основний закон держави готує Конституційна асамблея під головуванням першого президента України Леоніда Кравчука. Водночас партії «Удар», «Батьківщина» та багато людей на Євромайдані агітують за повернення до Конституції зразка 2004 року.

Організація суспільства через кіберпростір

Сьогодні, в революційний момент, конституційний процес допомагає частково зняти напругу в суспільстві. У чинній Конституції всіх найбільше обурює всевладдя Президента.

Президент може звільнити будь-якого міністра, і це робить Уряд слухняною іграшкою в його руках. У новій Конституції треба чіткіше прописати розділи

про відносини Президента і Кабінету міністрів. Крім того, в чинній Конституції недостатньо реалізовані інститути місцевого самоврядування, а також необхідні зміни в питаннях судоустрою.

Однак експерти з даного питання зауважують, що багато сьогодинішніх проблем породжено не тим, що Конституція недосконала, а тим, що вона не виконується.

Як відомо, в Україні до цього часу діяли дві Конституції – 1996 і 2004 років. Обидві редакції приймалися в умовах виснажливих політичних «торгів» та в інтересах політиків, без громадянської ревізії, яка в ті часи була можлива лише через референдум. Сьогодні ми маємо інтернет, тож можемо спробувати уявити сценарій обговорення чи прийняття нового основного закону онлайн.

Сьогодні ми маємо інтернет, тож можемо спробувати уявити сценарій обговорення чи прийняття нового основного закону онлайн.

На перший погляд, такий спосіб здається більш демократичним, адже в тексті Конституції можна буде врахувати думки більшої кількості мешканців України. Конституція зможе стати справді народною, що може посприяти її якіснішому виконанню. А на відміну від референдуму, в інтернеті легше і дешевше рахувати голоси. Обговорення через інтернет може показати ризики, яких не бачить експерт і політик, але необхідно враховувати, що суспільству притаманний певний популізм. Наприклад, **є популярна в суспільстві теза про виборність суддів, але експерти вважають, що це деструктивна позиція. Виборність суддів може призвести до ситуації, що сьогодні склалася з виборами народних депутатів, коли потрібно шукати виборчі фонди, залучатися підтримкою політиків або бізнесменів, а тоді відпрацьовувати цю фінансову чи медійну підтримку.**

Українські програмісти будуть електронне врядування у Скандинавії

Будь-яке обговорення Конституції через інтернет можна організувати. Для цього є інструменти, соціальні мережі. Проте її прийняття в такий спосіб неможливе. По-перше, у світі немає прецеденту, на який можна було б спиратися. По-друге, попри широке розгалуження інтернету, в самому процесі обговорення буде залучено дуже мало людей, у кращому разі мільйон, тому це не буде легітимно, бо Конституція має прийматися усім населенням. По-третє, немає політичної волі. Світ поступово приходить до електронного врядування, але його прийняття залежить від замовника. У Грузії держава виступила замовником, і вони багато чого зробили за рік. Данія до цього йде 20 років, і там також не все ще вирішено.

Також це питання залежить від побудови нових відносин у суспільстві. Такі ідеї не всюди добре сприймаються, бо мова йде про пряме народовладдя, яке може зробити непотрібними

політиків. Ми зараз знаходимося в феодальній країні – що вже казати про якісь форми інформаційного суспільства, яке буде новим етапом в історії людства.

Тому такий спосіб обговорення головного закону країни не на часі. Проте у скандинавських країнах над системами електронного самоврядування працюють українські команди, тобто напрацювання в цій галузі в Україні є.

Ісландський експеримент

Як відомо, єдиний поки що випадок обговорення конституції через інтернет відбувся в Ісландії у 2011-2013 роках. Конституція приймалася у п'ять етапів:

1) формування Конституційної ради з неополітиків, до складу якої увійшли 25 переможців голосування з числа 522 делегатів, кожен від щонайменше 30 ісландців;

2) збір рекомендацій до конституції від усіх охочих через Facebook та Twitter;

3) робота Конституційної ради з трансляцією в інтернеті, звітністю та громадською експертизою статей конституції в соціальних мережах;

4) схвалення сформованої конституції на референдумі;

5) затвердження конституції парламентом.

Наш чинний Прем'єр-міністр Йоганна Сігурдартоттір багато років говорила про необхідність конституційної ради, яка би презентувала громадськість, а не членів парламенту. Після економічного колапсу ця ідея швидко отримала підтримку.

Серед проблем, з якими стикнулася Конституційна рада в Ісландії можна називати обмеження в часі, складність врахування всіх коментарів, а також ідеологічні розбіжності учасників ради.

Спробу можна вважати вдаю, якщо враховувати, що текст нової конституції на референдумі підтримало понад 80% громадян.

На ісландський експеримент слід звернути увагу країнам у всьому світі. Але треба мати на увазі, що існують групи з меншим доступом до інтернету і з меншою можливістю участі, інтереси яких треба також враховувати.

Імунітет проти інформаційного суспільства

Серед проблем, які можуть завадити винесенню Конституції на

онлайн-обговорення в Україні, можемо відзначити наступні.

1. Доступ до інтернету. Очевидно, що недостатній рівень доступу українців до інтернету створює технічний ценз для участі в обговоренні. Згідно зі звітом ЮНЕСКО «Стан широкосмтового зв'язку – 2013», в Україні доступ до інтернету має лише 33% населення; за показниками дослідженнями GfK Ukraine, ця цифра сягає 50%. А згідно з даними Gallup, Україна займає останнє місце в Європі за рівнем доступу до домашнього інтернету.

2. Низький рівень комунікації суспільства і влади, зокрема через інтернет. В Україні не існує аналогів російської «Общественной инициативы», американської WethePeople чи британської E-petitions – платформ із петиціями, які при достатній кількості підписів розглядаються безпосередньо урядами. В Україні діє лише онлайн-схрінька держави «Державна система електронних звернень», проте вона не користується популярністю, бо для здійснення запиту за її допомогою необхідно мати електронний цифровий підпис.

3. Проблема аутентифікації. Не до кінця зрозуміло, як реалізувати принцип «одна людина – один голос». Звичайно, можна запропонувати всім громадянам отримати цифрові електронні підписи. В Росії для доступу до «Общественной инициативы» використовують при реєстрації в системі паспортні дані, а в Естонії, яка є одним із лідерів в Європі, навіть проводить вибори через інтернет і для аутентифікації видають ID-карту або ідентифікаційну сім-карту.

4. Проблема політичної культури. Офіційне обговорення Конституції або проведення виборів через інтернет в Україні, на жаль, створює сприятливі умови для закулісних інтриг – підкупу голосів, активізації тролінгу, шахрайства.

Як бачимо, попри очікування суспільством нової Конституції, процес її підготовки поки що ніяк не може наблизити Україну до нових стилів організації суспільства.

**Студентка 2 курсу,
Мар'яна Затолук**

ПРОБЛЕМИ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ

Вплив складу спадщини на виникнення процесуального правонаступництва

Склад спадщини як сукупності прав та обов'язків спадкодавця, що переходять в порядку спадкового правонаступництва до спадкоємців, має важливе практичне значення, свідченням чого виступають різного роду проблемні аспекти застосування норм цивільного законодавства у цій сфері на практиці.

У рамках цього коментаря хотілось би зосередити увагу на правових питаннях щодо складу спадщини в контексті її впливу на виникнення процесуального правонаступництва. З цією метою звернемося до аналізу справи, що має важливе значення саме в характеризованій нами площині. У 2005 р. між сторонами було укладено договір довічного утримання (догляду), проте через невиконання набувачем Чікаєвою В.О. обов'язків, що випливають із цього договірного зобов'язання, відчужувач Корнева К.Т. у 2008 р. звернулася до суду з позовними вимогами про розірвання останнього на підставі п. 1 ч. 1 ст. 755 ЦК України, де міститься правило, відповідно до якого договір довічного утримання може бути розірваний за рішенням суду, зокрема, на вимогу відчужувача або третьої особи, на користь якої він був укладений, у разі невиконання або неналежного виконання набувачем своїх обов'язків, незалежно від його вини. Проте, перебуваючи у судовому спорі відчужувач померла, залишивши заповіт, за яким своєю спадкоємицею призначила Петренко Л.М., яка й була залучена до участі у справі, підтримавши позовні вимоги позивача. Справа розглядалась неодноразово. При цьому усіма судовими інстанціями, в тому числі і Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних та кримінальних справ позов було задоволено. Проте відповідач у справі (набувач за договором довічного утримання) звернулася до Верховного Суду України із заявою про перегляд ним ухвали Вищого спеціалізованого суду

України з розгляду цивільних та кримінальних справ. В основу своїх вимог заявником було покладено положення ч. 2 ст. 755 ЦК України щодо припинення договору довічного утримання зі смертю відчужувача та правила цивільного процесуального законодавства щодо закриття справи на підставі п. 6 ч. 1 ст. 205 ЦПК України (померла фізична особа, яка була однією із сторін у справі, якщо спірні правовідносини не допускають правонаступництва).

З огляду на зазначене, слід визначити чи можливим у даному випадку є виникнення процесуального правонаступництва, адже у тих випадках, коли матеріальні правовідносини тісно пов'язані з особою суб'єкта, матеріального правонаступництва, а, отже, й процесуального не виникає. Окреслені питання лежать в площині аналізу складу спадщини, яка у відповідності із ст. 1218 ЦК України включає у себе усі права та обов'язки, що належали спадкодавцеві на момент відкриття спадщини і не припинилися внаслідок його смерті.

Права та обов'язки, що не входять до складу спадщини, визначені ч. 2 ст. 1219 Цивільного кодексу України і включають у себе: 1) особисті немайнові права; 2) право на участь у товариствах та право членства в об'єднаннях громадян, якщо інше не встановлено законом або їх установчими документами; 3) право на відшкодування шкоди, завданої каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я; 4) права на аліменти, пенсію, допомогу або інші виплати, встановлені за-

коном; 5) права та обов'язки особи як кредитора або боржника, які випливають із зобов'язання, що пов'язане з його особою і у зв'язку з цим не може бути виконане іншою особою. Наведений перелік прав та обов'язків суб'єкта цивільного права, вимоги за якими не допускають процесуального правонаступництва є вичерпним.

Проте, як впливає із матеріалів справи, йдеться не про наведену вище сукупність прав та обов'язків, які не можуть бути включені до складу спадщини на підставі ч. 2 ст. 1219 ЦК України, адже предметом позовних вимог аналізованої нами справи, виступає захист права на майно, яке у разі обґрунтованості позову може бути успадковане, що повністю охоплюється ст. 1218 ЦК України.

Як результат, справа не може бути закрыта на підставі п. 6 ч. 1 ст. 205 ЦПК України. У цьому випадку застосовуватись повинні правила щодо виникнення процесуального правонаступництва, що врегульовані ЦПК України (ч. 1 ст. 37), нормами якого визначено, що у разі смерті фізичної особи, у відносинах, щодо яких виник спір, суд залучає до участі у справі правонаступника відповідної сторони або третьої особи на будь-якій стадії цивільного процесу.

Підсумовуючи наведене, слід констатувати, що правильне тлумачення положень цивільного законодавства щодо складу спадщини впливає на виникнення не тільки матеріального, а й процесуального правонаступництва, а тому в кожному конкретному випадку слід з особливою ретельністю підходити до правових питань, що пов'язані із визначенням складу спадщини, тим більше за умов недосконаlosti положень ч. 2 ст. 1219 ЦК України.

О. І. Зозуляк
кандидат юридичних наук,
доцент, доцент кафедри
цивільного права
Юридичного інституту

Актуальні питання судової практики у справах про зміну договорів оренди майна

Як свідчить аналіз судової практики, на сьогоднішній день виникає чимало запитань, які пов'язані із застосуванням норм Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (надалі - Закону) до правовідносин, які складаються з приводу найму (оренди) майна, яке не належить ні до державної власності, ні до комунальної. Зокрема, йдеться про неоднакове застосування як судами загальної юрисдикції, так і господарськими судами ч. 4 ст. 1, ст. 21 Закону в редакції, яка діяла до 29.06.2004 р. до зміни умов договорів оренди, які були укладені контрагентами ще до 29.06.2004 р.

Актуальність питання, про яке йдеться, обумовлена ще й тим, що положення ч. 4 ст. 1 Закону, в редакції, яка діяла до 29.06.2004 р. за своїм змістом є аналогічне тому, яке передбачене ч. 5 ст. 1 діючої редакції Закону, а це у свою чергу може породжувати невизначеність не тільки у питаннях зміни договорів оренди, а в цілому, що стосується їх укладення та виконання.

Як передбачено ч. 4 ст. 1 Закону в редакції, яка діяла до 29.06.2004 року оренда майна інших форм власності може регулюватися положеннями цього Закону, якщо інше не передбачено законо-

давством та договором оренди. Відповідно до ч. 2 ст. 21 Закону в цій же редакції, розмір орендної плати може бути змінено на вимогу однієї із сторін у разі зміни цін і тарифів та в інших випадках, передбачених законодавчими актами України.

Як вважають орендодавці, зміст наведених норм дозволяє зробити висновок про те, що якщо в договорах оренди майна, яке не належить ні до державної власності, ні до комунальної немає положень, які б не дозволяли застосовувати норми вказаного Закону до таких договорів, то, в даному випадку положення цього Закону повинні застосовуватися до таких договорів. З огляду на зазначене, а також враховуючи збільшення розміру плати за комунальні послуги, зміни, які відбуваються на ринку нерухомості, в податковому законодавстві України, підстав для змін таких договорів в судовому порядку в частині збільшення розміру орендної плати, на їх думку, є більш ніж достатньо.

Зокрема, в контексті аналізу цього питання хотілося б звернути увагу на те, що Закон України «Про оренду державного та комунального майна» за своєю специфікою є спеціальним, а це означає, що його положеннями врегульовуються правовідносини, які складаються насамперед з приводу оренди майна, яке є державним або комунальним. Водночас, незважаючи на спеціальний характер Закону,

відповідно до ч. 4 ст. 1, в редакції, яка діяла до 29.06.2004 р., а також ч. 5 ст. 1 чинної редакції Закону, існує можливість його застосування й до правовідносин, які складаються з приводу оренди майна, яке не відноситься ні до державного, ні до комунального. Однак вирішуючи питання щодо можливості застосування норм спеціального закону до правовідносин, які не є такими, ні законодавець, ні судова практика не можуть залишити поза увагою принцип диспозитивності, який є одним із визначальних для цивільного законодавства України. Зокрема, мається на увазі те, що норми, які за своїм характером є спеціальними, є такими, які не можуть застосовуватися до правовідносин, які такими не є, якщо інше не буде передбачено актами цивільного законодавства або договором.

Отже, як впливає із зазначеного, підстав для застосування ч. 4 ст. 1 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» в редакції, яка діяла до 29.06.2004 р. як і діючої редакції ч. 5 ст. 1 вказаного Закону до спірних правовідносин, які виникають з договорів оренди майна немає, у зв'язку із чим суди, вирішуючи питання щодо зміни таких договорів, і не тільки, повинні керуватися загальними положеннями ЦК України.

О. Я. Кузьмич
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри судочинства
Юридичного інституту

Moris Group – це юридична компанія, що надає комплексні кваліфіковані послуги в галузі українського та міжнародного права.

Представництво в Івано-Франківську
Україна, 76000, м. Івано-Франківськ
вул. Чорновола, 23
тел.: (0342) 77-73-78

Головний офіс у м. Києві
Україна, 01010, м. Київ
вул. Московська, 8-б
тел.: (044) 359-03-05; (044) 359-03-6
факс: (044) 359-03-05

Адвокатське об'єднання «Західно-українська правничка компанія» є однією із провідних юридичних організацій на Прикарпатті, яке надає своїм клієнтам повний спектр юридичних послуг і не раз підтверджувало перед клієнтами та партнерами репутацію надійної і високопрофесійної компанії в сфері надання юридичних послуг.

Контакти: Україна, 76018, м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, 41а (3-й поверх)
Тел.: (0342) 71-32-54
E-mail: office@zupk.com.ua
Web-сайт: <http://zupk.com.ua/>

**БЕЗОПЛАТНА
ПРАВОВА
ДОПОМОГА**

**ЗАТРИМАЛА МІЛІЦІЯ –
НЕГАЙНО ВИМАГАЙ
АДВОКАТА!
ЙОГО УЧАСТЬ
ГАРАНТУЄ ДЕРЖАВА**

[0 (800) 213 103 [цілодобово]

Надруковано за підтримки американського народу через Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) у рамках проекту "Справедливе правосуддя"

Корпоративне законодавство

Проблеми та перспективи вдосконалення корпоративного законодавства щодо обігу корпоративних прав у цивільному обороті

З розвитком ринкових відносин у цивільному обороті все частіше значну економічну цінність відіграють такі об'єкти цивільних прав як корпоративні права, що в умовах ринкової економіки є одним із найбільш прибуткових оборотоздатних об'єктів, що привертають інтерес як вітчизняних, так й іноземних інвесторів, які, вкладаючи свої інвестиції в підприємницьку діяльність, мають за мету отримання прибутку. А вже з моменту створення корпорації учасники набувають корпоративні права, які, стаючи предметом цивільного обороту, можуть бути відчужені їх власниками на оплатній чи безоплатній основі за цивільно-правовими договорами або в порядку універсального правонаступництва (при реорганізації та при спадкуванні).

Як відомо, Господарський кодекс України (далі – ГК) відводить окрему главу поняттям «корпоративні відносини», «корпоративні права», але не містить норм, які б регулювали порядок набуття і здійснення корпоративних прав. У Цивільному кодексі України (далі – ЦК) визначається правовий механізм їх відчуження та переходу у порядку універсального правонаступництва. В той же час специфіка обігу корпоративних прав обумовлена тим, що ЦК не оперує поняттям «корпоративні права», а, натомість, застосовуються такі терміни як «частка», «акція», «пай», що перебувають у цивільному обороті. Більше того, слід згадати й про статтю 100 ЦК, в якій йдеться про право участі як особисте немайнове право, яке входить в зміст корпоративних прав, що поєднують у собі елементи майнових і немайнових прав, якими наділяються учасники юридичної особи корпоративного типу.

Як наслідок, відсутність законодавчого закріплення поняття «корпоративні права» зумовлює на практиці складність їх переходу від учасника товариства до

інших осіб (учасників товариства, товариства, третіх осіб), що неодноразово призводить як не до порушення корпоративного інтересу в цілому, то до порушення інтересу учасника товариства або набувача корпоративних прав.

Вимоги сьогодення вказують нам на прогалини, які необхідно заповнити, виходячи з потреб ринкової економіки, залучення іноземних інвестицій, підвищення фінансових показників товариства тощо. Так, відповідно до діючого механізму похідного набуття корпоративних прав, зокрема у товариствах з обмеженою відповідальністю, особа набуває статус учасника товариства з моменту внесення змін до статуту товариства та державного реєстру, а не з моменту укладення договору як правової форми реалізації корпоративних прав.

При цьому внесення змін до статуту товариства здійснюється на загальних зборах учасників за умови наявності кворуму, що забезпечить можливість їх проведення та прийняття відповідних рішень, що здійснюється шляхом голосування. І саме на даному етапі набуття корпоративних прав виникає ряд питань, що досить часто мають місце на практиці. Як забезпечити наявність кворуму для проведення загальних зборів у разі набуття особою частки, яка необхідна для проведення таких зборів? Чи має право особа, яка за договором набула корпоративні права, реєструватися для участі у загальних зборах? Чи має право

особа брати участь у загальних зборах, на яких приймається рішення про визнання її як учасника товариства та розглядати інші питання, що виносяться на голосування загальних зборів? Чи має право особа оскаржувати рішення загальних зборів, якщо вони були прийняті до прийняття її як учасника товариства? Наведені питання вказують на недосконалість корпоративного законодавства, що обумовлюють часті випадки зловживання корпоративними правами одними учасниками товариства та порушенням корпоративних прав інших учасників.

Змоделюємо таку ситуацію. Учасник ТОВ за договором дарування передав частку у розмірі 55 відсотків іншій особі, яка не є учасником товариства. Відповідно до Закону України «Про господарські товариства» загальні збори ТОВ будуть вважатися правомочними, якщо кворум становить більше як 60 відсотків голосів. Враховуючи норми закону, особа не може стати учасником товариства через відсутність кворуму для проведення загальних зборів і не може брати участь у скликанні таких зборів, адже ще не є учасником товариства. В той же час учасники товариства, які володіють недостатньою кількістю часток, можуть самостійно скликати загальні збори, збільшувати розмір статутного капіталу за рахунок внесків у збільшення власних часток, що призводить до розмивання і зменшення частки набувача, корпоративний інтерес якого стає фактично незахищеним.

Отже, невизначеність правового статусу особи, яка набула частку у статутному капіталі за договором, вказує на відсутність ефективних способів захисту її прав. Це зумовлено, в першу чергу, відсутністю поняття корпоративних прав як єдиного оборотоздатного об'єкта цивільних прав, набуття якого вказувало б на нерозірваний у часі перехід всіх правомочностей від учасника товариства до особи –

набувача.

Враховуючи відсутність конструктивного вирішення питання щодо визначення суті та місця корпоративних прав на кодифікованому рівні, нині одним із шляхів подолання низки проблем, що стосуються визнання корпоративних прав як єдиного неподільного об'єкта цивільних прав, слід шукати у можливості вдосконалення корпоративного законодавства шля-

хом уніфікації правових норм, що визначають порядок переходу частки (акції, паю) у статутному (складеному) капіталі товариства та визначити єдиний одномоментний перехід та/або набуття частки (акції, паю) та прав, які ними закріплені (корпоративних прав), що надасть набувачеві можливість одночасної реалізації корпоративних прав учасника товариства, а учаснику товариства

- гарантії володіння економічно привабливим об'єктом на ринку капіталів.

Л. В. Сіщук
молодший науковий
співробітник

**Лабораторії корпоративного
права НДІ приватного права і
підприємництва
імені академіка Ф. Г. Бурчака
НАПрН України**

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України, створена та діє на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, пропонує надання роз'яснень та консультацій щодо тлумачення і застосування нормативних положень корпоративного законодавства, а саме з приводу: реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших юридичних осіб; реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів учасників (акціонерів) господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав та ін.

Лабораторія корпоративного права спрямовує свою діяльність на підготовку науково-правових експертних висновків з приводу корпоративних документів товариства (уставний договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи об'єктів на відповідність нормам корпоративного законодавства (наприклад, щодо укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав та ін.).

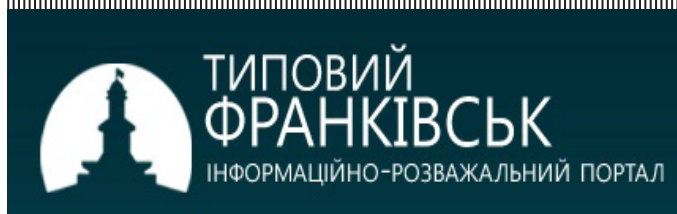
Наша сторінка у соціальній мережі Facebook – <http://www.facebook.com/prava.lab>. Адреса: вул. Шевченка 44 а, контактний телефон - 0991921831.

Юридичний Центр - це професійне об'єднання адвокатів, засноване з метою захисту прав громадян та підприємців як в Україні, так і за кордоном. Головною метою Юридичного Центру є висока фаховість надання правових послуг, що досягається шляхом індивідуальної спеціалізації юристів.

Ми пропонуємо гнучкі форми надання правової допомоги - індивідуальні консультації, представництво по справах за окремими дорученнями та абонентське обслуговування бізнес-структур і професійних об'єднань.

Наша сторінка в Інтернеті: www.lawcentre.com.ua
Адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Страчених, 3
Телефон/факс: (0342)505675
e-mail: law.centre@yahoo.com

Запрошуємо до співпраці

Газета "Юрфакти плюс" запрошує до співпраці з виданням практикуючих юристів (нотаріусів, адвокатів, юрисконсультів), працівників правоохоронних органів, суддів. Приймаються до розміщення матеріали, що раніше не були опубліковані або передані до друку в інших виданнях. Матеріали можна надсилати на електронну адресу - lawif@mail.ru. Контактна особа - Зозуляк Ольга Ігорівна, тел. 099-241-26-99.

Вимоги до оформлення матеріалів: обсяг не повинен перевищувати 2 сторінок тексту з інтервалом 1,5; розмір шрифту - 14.

Створена навчально-наукова лабораторія дослідження проблем політики в сфері боротьби зі злочинністю

На базі Юридичного інституту ПНУ ім. В. Стефаника спільно з Науково-дослідним інститутом вивчення проблем злочинності ім. академіка В. В. Сташиса НАПрН України створена навчально-наукова лабораторія дослідження проблем політики в сфері боротьби зі злочинністю (далі – Лабораторія).

Завідувачем Лабораторії є доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, завідувач кафедри кримінального права Юридичного інституту ПНУ ім. В. Стефаника Павло Фріс.

Колектив співробітників Лабораторії сформований з двох провідних фахівців Лабораторії – кандидатів юридичних наук, доцентів Юрія Микитина та Олександра Загурського.

Діяльність Лабораторії реалізується за такими напрямками, як кримінально-правова політика, кримінально-процесуальна політика, кримінально-виконавча політика та кримінологічно-профілактична політика. В рамках роботи цих напрямів здійснюються комплексні дослідження кримінально-процесуальної політики, кримінально-правової політики в

сфері майнових покарань, а також розробляється нова тематика наукових пошуків у сфері соціальних наслідків злочинності.

Основне завдання Лабораторії – проведення фундаментальних та прикладних досліджень з актуальних питань вдосконалення механізму правового регулювання політики в сфері боротьби зі злочинністю, адаптації та уніфікації внутрішнього законодавства України відповідно до принципів та норм Європейського співтовариства та міжнародного права.

Для виконання цього завдання Лабораторія проводить фундаментальні та прикладні дослідження з актуальних питань вдосконалення механізму правового регулювання політики в сфері боротьби зі злочинністю; бере участь в адаптації та уніфікації внутрішнього законодавства України відповідно до принципів та норм Європейського співтовариства та міжнародного права; бере участь у проведенні науково-правових експертиз проектів нормативно-правових актів, у тому числі актів місцевих органів управління; аналізує та узагальнює практику діяльності правоохоронних

та судових органів; бере участь у проведенні та роботі науково-практичних конференцій, семінарів, «круглих столів» тощо.

На даний час в рамках роботи Лабораторії заплановано проведення Інтернет-конференції, видається велика кількість наукових публікацій. Так, Павло Фріс разом з В'ячеславом Борисовим – директором Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В.В. Сташиса НАПрН України, у п'ятому томі п'ятитомного видання «Правова доктрина України» є співавторами другого розділу «Кримінально-правова політика».

В майбутньому планується видання Лабораторією свого періодичного збірника наукових праць, де б висвітлювалися результати наукових досліджень у сфері боротьби зі злочинністю.

Створення такої навчально-наукової лабораторії дослідження проблем політики в сфері боротьби зі злочинністю є ще одним впевненим кроком Юридичного інституту на шляху розвитку свого наукового потенціалу.

Юлія КЕРНЯКЕВИЧ-ТАНАСІЙЧУК,
доцент Юридичного інституту

ХАРИЗМА – це мистецтво притягувати людей

Сім'я, кар'єра, бізнес, відносини з незнайомими людьми залежать від вашого шарму. Уміння притягувати до себе людей, викликати у них симпатію – необхідна якість для сучасної людини.

Іноді можна спостерігати ситуацію, коли знайомишся з цілком звичайною людиною, без видатних зовнішніх даних, але хочеться продовжувати з нею спілкування все більше і більше. Це і є харизмою – тою властивістю, завдяки якій ми з нез'ясованих причин відчуваємо симпатію до людини.

Насправді, харизма є у всіх, хто проживає в суспільстві. Ця властивість зовсім не помітна оку, адже на зовнішності це ніяк не відбивається. Але людина, що

володіє харизмою, відрізняється від оточуючих. Вона:

-Має привабливий і доглянутий вигляд.

-Оптиміст і вміє знаходити в усьому плюси.

-Поважає і цінує себе.

-Поважає оточуючих і налаштована на позитивне спілкування.

-Незалежна і послідовна у

досягненні своїх цілей.

-Чітко знає, чого хоче від життя.

Абсолютно кожна людина здатна розвинути в собі здатність притягувати до себе людей. Для цього потрібно знати деякі секрети, а саме:

-*Намагайтеся більше спілкуватися з людьми і заводьте нові знайомства.*

-*Перед тим як прийняти рішення, подумайте, як це відіб'ється на інших людях.*

-*Визначайте такі цілі, які необхідні не тільки вам, а й оточуючим.*

-*Любіть себе і вірте в свою неповторність.*

-*Знайдіть собі заняття до душі та приділяйте цьому значну частину часу.*

Будьте оптимістом і шукайте плюси там, де їх з першого погляду не видно.

Навчіться слухати людей навколо вас й розуміти їх.

Людина з харизмою неодмінно розбирається в якій-небудь сфері. Тому знайдіть те, що вас зацікавить й виробляйте навички. Коли ваше життя стане багатим цікавіше, тоді й виникнуть цілі, яких ви захочете досягти та почне формуватися харизма.

Будьте якомога впевненішими в собі, адже це і є головна риса будь-якого лідера. Якщо ви не навчитеся розуміти бажання оточуючих, то навряд чи хтось піде за вами. Як тільки ви почнете виконувати ці нескладні правила, харизма стане рисою вашого характеру. **Тому працюйте над собою, удосконалюйтеся і тоді ви досягнете успіху.**

Пам'ятайте, щоб швидко змінитися - потрібна одна мить, момент прийняття рішення.

Щоб стати харизматичною особистістю, потрібна секунда, щоб прийняти таке рішення. Але потім потрібне ціле життя, щоб доводити, підтримувати і залишатися харизматичним.

Завжди пам'ятайте слова Майка Тайсона: «Щоб чогось досягти в цьому житті, потрібно тренуватися весь вільний час ... І навіть БІЛЬШЕ!».

**Студентка 4 курсу,
Зоряна Радишевська**

Раз валентинка, два валентинка...

День святого Валентина з кожним роком набирає все нових і нових традицій. Зазвичай, закохані зізнаються один одному в почуттях і обмінюються подарунками. Також, це свято – хороший привід розповісти про симпатію до особи протилежної статі.

З давніх-давен люди в різних країнах святкують цей романтичний день по-різному. І подарунки, відповідно, теж бувають різними.

Наприклад, широко відомі звичаї Японії щодо цього свята. У цей день вітають лише чоловіків. Японські жінки дарують своїм коханим шоколад у вигляді фігурок святого Валентина. Вважається, що тільки в цей день жінка може, не зіпсувавши свою репутацію, зізнатися чоловікові в коханні. Але зараз в Японії вітати таким чином можна не тільки улюбленого чоловіка, але і друзів, колег, знайомих.

Такий подарунок називається «гірі чоко», зазвичай він робиться просто з ввічливості та недорогого коштує. Чоловік, якому жінка подарувала «гірі чоко» повинен подарувати у відповідь прикрасу, сумочку чи навіть зводити жінку в ресторан. Улюбленому ж чоловікові, японська жінка вибирає більш дорогий і значимий подарунок.

В Італії 14 лютого називають

«солодким днем», а найголовнішими подарунками є шоколадки, цукерки та печиво в формі серця. У Нідерландах чоловік дарує своїй коханій шовкову сукню, а жінки мають шанс самі запропонувати коханому руку і серце. Натомість у Данії закохані посилають один одному засушені квіти і валентинки без підписів.

А у Франції у день Святого Валентина прийнято дарувати білизну, романтичні подорожі, рожеві йогурти та, як би це кумедно не звучало, нарізану сердечками ковбасу!). Також, для французів вже майже традицією стало саме в цей день робити своїм коханим пропозицію руки і серця. Відбувається це наступним чином: романтичний вечір, пляшечка шампанського з чимось солоденьким та маленька чарівна коробочка з «фінсай» - каблучкою на заручини.

Взагалі-то, жителі Франції віддають перевагу даруванню коштовностей у цей день. Проте у них Валентинів день стосується не лише коханих, а й всіх, кого любиш – батьків, дітей, друзів, знайомих і т.д.

В Уельсі закохані перед святом вирізають із дерева ложку, прикрашають її сердечками, ключами та замковими шпаринами. Таким чином люди показують один одному свою симпатію, «шлях до серця». Взагалі, в Англії діти зробили день Святого Валентина своїм святом. Вони ходять від будинку й до будинку і співають веселі пісні про це свято. А в подарунок отримують цукерки та гроші на морозиво.

У Німеччині Святий Валентин вважається покровителем не закоханих, а душевнохворих людей. Цього дня німці проводять у каплицях спеціальне богослужіння та прикрашають лікарні червоними стрічками.

А от в Україні різноманіття вибору подарунка для коханого/коханої просто вражає. Цукерки, валентинки, іграшки – на будь-який смак. Також, хорошим подарунком вважаються червоні троянди, як символ палкого кохання.

**Студентка 1 курсу,
Жукевич Марія**

5 найбільш витончених крадіжок, які задумали і здійснили діти (Частина 2)

ЮРФАКТИ+
№ 23 (37)

15

Хитромудрі кримінальні плани зі складними ходами - це, здавалося б, ігри винятково для дорослих. Але, як показує історія, інколи ми недооцінюємо можливості дітей.

Відразу обмовилуся: я не вважаю, що подібні дитячі «витівки» гідні заохочення і вважаю, що злочин - це дуже погано в будь-якому віці. Але не можна жити, дивлячись на світ через рожеві окуляри, особливо, коли ти майбутній юрист.

Наразі хочу представити вашій увазі наступні топ-5 найвитонченіших крадіжок серед молодих людей.

3. Поліцейський спецназ виконує накази чотирна-дцятирічного сліпого підлітка

Метью Уїгмен народився сліпим. Як відомо, відсутність зору природа зазвичай компенсує надзвичайно гострим слухом. У випадку з Метью природа навіть перестаралася з компенсацією. В одинадцять років хлопчик зв'язався з поганою компанією, так званими «фрікерами» - людьми, які вишукують вразливі місця телефонних мереж і зламують їх. Тобто отримують можливість і безкоштовно дзвонити, і підслуховувати чужі розмови.

Завдяки своєму надзвичайно тонкому слуху, Метью міг розпізнавати і запам'ятовувати номери телефонів по звуках під час набору. Крім того, він володів ще однією унікальною здатністю - з вражаючою точністю наслідувати будь-який з голосів. Тому він міг легко отримати доступ до практично будь-якої закритої інформації, поговоривши з потрібною людиною від імені його начальника.

Так, граючись, Уїгмен непомітно вийшов «на криву доріжку». Він приєднався до телефону супервайзера компанії «Спрінт» (телефонної служби, що надає послуги міжміського зв'язку) і зайнявся прослуховуванням службових переговорів і крадіжкою номерів кредитних карт. Ці номери він передавав своїм друзям, які могли тепер купувати собі комп'ютери і взагалі будь-які дурниці, про які мріють хлопці в цьому віці.

Здавалося б - що ще? Але Метью був не просто банальним шахраєм, це був підліток з недитячим розмахом.

Наступним етапом стала серія дзвінків в поліцію з викликом спецназу за адресами своїх ворогів. Підліток дзвонив нібито з дому наміченої «жертви» і робив такі «дикі» заяви про захоплених заручників, що за вказаною адресою негайно висилали групу хлопців в камуфляжі і з автоматами. Одним з таких жертв був, наприклад, батько дівчинки, яка відповіла відмовою на пропозицію нашого «жартівника» вступити з ним в інтимні стосунки.

Для того, щоб «вчислити» розгніваного чотирна-дцятирічного підлітка, довелося об'єднати зусилля ФБР і телекомунікаційної компанії Verizon. Втім, навіть після того, як злочинець був ідентифікований, варіант був тільки один: дочекатися, коли йому виповниться 18 і тільки тоді змусити відповідати за всією суворістю.

Метью зрозумів, куди дме вітер і вирішив вжити термінових заходів. Вся компанія почала старанно фабрикувати компромат на слідчого у справі, сподіваючись, що його звільнять. Але ця операція у них провалилася і сліпого шахрая нарешті заарештували. Він отримав 11 років в'язниці.

4. Дві дівчинки пограбували банк і зникли в невідомому напрямку

Ми стільки разів бачили пограбування банків у кіно - брутальні хлопці, постріли в стелю, лижні маски, різкі команди типу «Усі на підлогу!» і «Гроші в мішок, а потім йдемо!». Ми знаємо - щоб повернути таку справу, треба розробити план, вивчити систему безпеки і всяке таке. Потім кілька років ховатися від поліції де-небудь в Мексиці... Дві дівчинки приблизно 14-ти і 12-ти років зі штату Огайо (США) довели, що таке під силу навіть дитині. Грабіжники обійшлися без жодного насильства. Та, що старша, спокійно підійшла до касира і подала записку з вимогою грошей. На злочинниці була толстовка з капюшоном, внаслідок чого запис

з камери спостереження не надав ніякого доказу.

5. Підліток поодиноці піднімає рівень злочинності в рідному місті на 500 відсотків

Жителі графства Ессекс, що в Англії, шість років страждали від небувалої хвилі злочинів. За цей час були пограбовані сотні будинків, збитки обчислювалися мільйонами фунтів. Поліцейські ламали голови - що за мафія з'явилася на прилеглий їм території і псує статистику? Виявилося, що 500-ста відсотковий рівень злочинності - робота одного єдиного підлітка на ім'я Бредлі Вернхам. Кримінальну діяльність Бредлі почав в дванадцять років, проникаючи у чужі будинки і паби. Потім він заліз у кілька церков. Через пару років захопився викраденням дорогих машин. Потім поліція до нього таки дісталася і пред'явила йому 17 епізодів обвинувачення. Ця цифра Вернхама категорично не влаштувала - він не бажав виглядати жалюгідним аматором. Тому попросив додати до списку своїх «подвигів» ще 645 злочинів, тобто всього виходить 660.

Спіймати-то спіймали, але це ж тільки дитина... Важке дитинство...

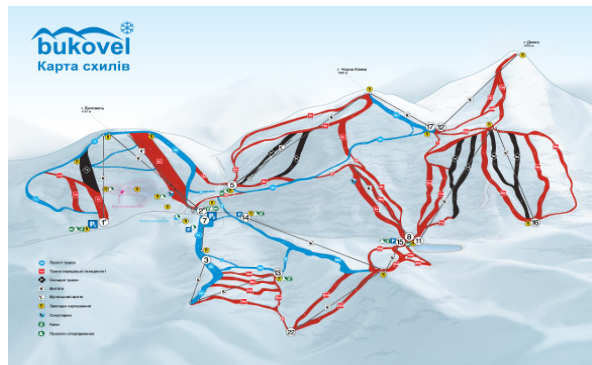
Загалом, незабаром після вкриття Вернхам переїхав в інше місто. Пройшло ще пару місяців - і в тому новому місті крива злочинності різко пішла вгору. Але на цей раз влада швидко склала два і два і злочинець був спійманий.

Цього разу суддя був суворий і присудив Вернхаму максимально можливе покарання - аж 150 годин громадських робіт! Крім того, він повинен був жити на оплаченій державою квартирі. А потім його відправили вчитися в коледж - на гроші платників податків. Легко здогадатися, що покарання не допомогло Бредлі стати на шлях істинний. Через кілька місяців він був знову арештований за злом. На цей раз його засудили до п'яти років позбавлення волі. Він вийшов через 18 місяців відпочилим і готовим до нових «звершень».

Студент 2 курсу
Ляхович Андрій

Шановні гості!

**Зимовий сезон у розпалі і засніжені схили Буковелю чекають Вас!
Цього року ми збільшили територію катання до 55 км та створили більше можливостей
для відпочинку та навчання початківців.**

Клієнти готелів «Буковель» завжди отримують додаткові переваги. В новому сезоні наші гості будуть мати можливість безкоштовно відвідувати тренажерний зал та сауни SPA центру «4 сезони». Послуги будуть надаватись згідно попереднього запису.

Окремою цікавою послугою для наших клієнтів обов'язково стане програма бонусного харчування Full Board (FB). Її особливистістю полягає в тому, що наш гість, поставивши гроші на картку (електронний гаманець), отримує можливість використовувати його в закладах харчування ТК «Буковель» та економити до 40%. До прикладу, поставивши на електронний гаманець 84 грн. на добу, гість отримує можливість використати картку в закладах харчування на 138 грн.

Деталі програми запитайте у наших менеджерів +38 0342 59 55 46.

ТК «Буковель» не лише популяризує гірськолижний відпочинок, але й всіма силами старається прививати культуру катання та розуміння персональної відповідальності за поведінку на схилах. Вже традиційними стали програми безкоштовного навчання від ТК «Буковель» та лижної школи. В цьому сезоні буде продовжена практика безкоштовного навчання катання на лижах та сноуборді.

Принадібно саме зараз Ви можете спланувати ваш зимовий відпочинок та заощадити на цьому кошти. Ціни на авіаперельоти знижено втричі.

Країна «Буковель» запрошує Вас.

Слідкуйте за інформацією на нашому сайті. - See more at: <http://bukovel.com/news/zimoviy-sezon-2013-2014-u-tk-bukovel-shcho-novogo#sthash.YsAtkq2b.dpuf>

Он-лайн магазин абонементів :

shop.bukovel.info

+38 (0342) 59-55-59

+38 (044) 500-88-18

тел. 50-30-95

- Широкий асортимент шкільного приладдя
- Найбільший вибір якісних канцтоварів
- Побутова хімія
- Господарські товари
- Дитячі іграшки
- Сервісне обслуговування організацій
- Індивідуальний підхід до кожного покупця
- Гнучка система знижок
- Доставка канцтоварів безкоштовна

НАШІ МАГАЗИНИ: вул. Гординського, 4
вул. Вовчинецька, 225 ТЦ «Велес»
вул. Хоткевича, 63А ТЦ «Кошик»
ГУРТІВНА КАНЦТОВАРИ: вул. Ребета, 3

Partner

Ваш Партнер

Перфект 40

тел. 54-36-35
моб. (066) 817-95-73
Незалежності 18/18

салон краси

Для нотаток

Корекція власника
- корекція нестандартних складок
- корекція тулу
- корекція середніх та великих зморшок

Управління якісними зворотними зв'язками, Аудити

Програми антистаріння

Мезотерапія

Біопластика

Борьба з целюлітом

Масаж

Антивіражні чистки обличчя

Вітальні

Бонус програма для клієнтів

консультації безкоштовні

Міна
салон-перукарня

вул. Мельника, 11 а
тел. +38 (0342) 72 00 28
моб.: +38 (095) 75 384 60
моб.: +38 (067) 93 266 93

- ❖ всі види перукарських послуг
- ❖ весільні та вечірні зачіски
- ❖ манікюр
- ❖ педикюр
- ❖ гелеве нарощування нігтів
- ❖ фарбування брів та вій
- ❖ професійна консультація косметолога

ВСІ ВИДИ ЗОВНІШНЬОЇ РЕКЛАМИ

**ДИЗАЙН
ВИГОТОВЛЕННЯ
МОНТАЖ**

м. Івано-Франківськ, вул. Валова, 4 оф.3
тел.: **752-253**, тел./факс: **507-187**